

NESPOKOJENÁ A NEĀĀSTNÁ

Středa, 21 květen 2014

Milá paní Danielo, etla jsem těm vřechny va odpovědi a musím říci, že jste opravdu úžasná a ději vám tímto, byť na dálku, hodně zdraví a životní pohody. Mám takové svoje trápení, ze kterého nevím jak ven. Neumím si odpovědět, ale měla bych, že se vlastně své odpovědi bojím a přestože se, že to tak zlé zase není.

Jde o moje manželství. Po dvou letech společného soužití s manželem, celkem se známe 4 roky, se cítím jako vyčerpaná, a to ani nemáme děti. Jako kdyby mi někdo odebíral energii a životní elán. Zjevně, že máš muškovský ten člověk, který si dokáže zařídí pohodu hlavně sám pro sebe, připadá mi, že vřechno co dělá, co velice promyšleně a rafinovaně, žádné ukvapené jednání a závěry jsem u něj za celou dobu nezažila, je mi velice nepřijemné, když chce například něco od mých rodičů, ale vřechno jakoby automaticky zdarma.

Někdy mám pocit, že jedná tak, že vřechonci jsou tu pro něj, vřechne co dělá, dělá s tím, že něco více získat, hlavně více materiálně. To hlavní, co mi chybí je pocit, že o mě někdo pečuje, je galantní, že stojí při mě, že ohleduplný a vnímavý vůči mé osobě. Dokonce se vedle něj (když spolu například jdeme do divadla) cítím tak nějak nepřirozeně, když ve skutečnosti jsem velice sympatická, příjemná, společenská, pohledná a elegantní dáma, jak jsem slyšela.

Mám pocit, že jsem se za tu dobu, co jsem s ním hodně změnila, vřechdycky jsem byla taková bezstarostná, nemusela jsem nikoho ani přemýšlet a vymýšlet, jak věci říkat, prostě jsem jednala zcela přirozeně, tak jak

Vím o sobě, že jsem hodně intuitivní tvor a vřechne, co se děje, vlastně cítím, nic nepotřebuji vědět ani vidět spousta věcí: muzika, divadlo, literatura, obrazy, ráda lyžuju, plavu, miluji přírodu, zvířata, hlavně psy a vřechne bytosti.

Já jsem si vřechdycky představovala, že ti dva lidé by si měli předvedem děvat, ale u nás tomu tak před svatbou jsem cítila takové náznaky toho, co se postupně vyhrtilo; nejde o jiné věci, ale o peníze. Ukázalo se, že máš muškovský si vydělává spoustu peněz tak nějak bokem, a přitom mi do očí říká, že nic nemá. Takže je to tak, a předhazuje, jaký je vzorný manžel, že dává celou výplatu do rodiny, přitom bazíruje na každé koruně, kterou utratí na sebe; přitom nejsem žádná marnotratnice a chodím do zaměstnání každý den, tak jako on.

Poslední dobou přemýšlím o svém životě, bude mi téměř let, přemýšlím i o dětech. Já bych chtěla sebe takového muže, který má bude zbožňovat a bude se mnou chtít mít děti, o které se bude taky starat, ale hlavně budeme vzájemně děvat. Jsou tyhle moje představy v dnešní době uskutečnitelné, nebo tyto mé pocity nejsou dělaté? Než to, že máme to vřechno; i když ty věci jsou mého manžela: velmi slušné bydlení, auto, muž je jinak spolehlivý, nekouří, nepije, vřechne volný čas tráví se mnou, myslím tím nechodí s kamarády po hospodách apod., dokáže vyluxovat, vytřídit, opravit, nainstalovat.

Drahá Danielo, bojím se, že i kdybych našla někoho, kdo bude splňovat to, co jsem popsala, tak mi zase téměř bude chybět to, co mám tebe. Tak poraďte - nebo se mám se vřechonem smířit a žít vedle svého manžela? Největší problém je v tom, že mám strach tebe zůstat sama a začít hledat znovu.

Další oblastí, ve které tápu, je moje profese, podala jsem si přihlášku na Filosofickou fakultu, obor Humanistika, dá se studovat přímě zaměstnání, ale nějak se mi nedaří zasednout ke studiu; Mám pocit, že doma nejsem schopná se koncentrovat a vstřebat do sebe potřebné informace, přitom když jsem bydlela s rodiči, nebyl to má problém - studovala jsem již jednu vědu, bohužel jsem studium nedokončila. Nevím, zda si to jenom nenamlouvám, že na mě máš muškovský přisobí a chyba má být někde jinde.

Budu ráda za každé moudro a radu. Předem velmi děkuji za odpověď. SÁŠKA

MILÁ ŠÁŠKA ENKO,

Já vím, že bys asi chtěla, abych ti říkala: moje malá chudinko, von je na tebe tak zle; Kdepak, jak už jsem psala jinde - na holou, a pořád!!! Hele, ty jsi holka chytrá, takže si uvědom, že CHLAP SI DOVOLÍ, CO MU ŽENSKÁ POVOLÍ!!! Tebe už jsi v tom až po krk, já vím, ale zase fajn je, že jsi to dokázala napsat a poslat. Že se dokázala z toho vymluvit. No, já už nadávám jak šarpan, ať už, že nějaká fajn dívka se nechá lehounce promáknout v hadr na podlahu; Ale tebe nějaké ty nápady do budoucna: a) pokud to chceš zkusit, onoho ábliku si udržet, pro ne. Maximálně se to nepovede, no; Takže: pomalu (tím myslím poněkud nenápadně) musíš začít zvedat hlavu; Hele, jsi chytrá holka, takže ti nebudu vysvětlovat, co je to asertivní

chování. To, co ti budu navrhopvat, si pak musíš upravit na konkrétní podmínky, nejsem přeci u vás J. Dejme tomu ono uění. Jednoduše mu oznámíš, že dnes večer (odpoledne, dopoledne) nebude doma, protože jde – do knihovny, do parku atd. se uít. Na dotaz, proč se nechceš uít doma, klidně odpověz, že tady se prostě nesoustředíš. Na jakékoliv jeho další ústa klidná a trvej na „Miláku, nechápu, proč mi nevážně, klidně si mne jdi zkontrolovat, ale já se tady uít nemůžu.“ nasa úsměv, nenech se vyprovokovat ke zbytečným debatám, jeho nech mluvit třeba k umluvení, ale ty trvej na svém a pak klidně odejdi. I kdyby sis tam měla laíst detektivku, protože se poprvé asi ani tam nezvládne soustředit. Uvidíš, jakou potom bude mít radost z každého urvaného vítězství; b) A tohle praktikuj zvolna ve všem. Klidně – když požádá o něco, s čím nebude souhlasit, klidně mu řekni: „Nezlob já nezvládnou, to si musíš zařídít jinak“. Nebo: Hele, to je sice moc hezký, ale naši mají jen jedny peníze a nemůžeme po nich stále něco chtít. Bylo by lepší, aby sis to buď opatřil sám, a nebo se s nimi vyrovnal. Komukoliv jinému bys musel zaplatit; A rozhodně řekni rodičům, že je ti nepříjemné, že to musíš říkat, ale že si nepřeješ, aby mu tak ve všem vycházeli vstříc, že jsou moc hodní, ale chce svého trošku srovnat; do latě; c) Dále – víc se zajímej - vyloženě se to snaž zjistit, kde co navíc dává a za kolik. A pak se ho zeptej, jestli tohle bere jako férové jednání, že ty te ne. A pokud řekne, že ti do toho nic není, tak si to má drahá, hodně moc rozmysli, jestli s ním chceš být i přes to jednání. d) Protože přelávat chlapa se mooc nedá. Jak jsem už taky párkrát psala, tahle odráda živočišstva se dovede po určitou dobu – konkrétně ne se ti usadí pod sukni – přikně přeme bohužel, jak říkávala maminka, když se mu ženská rozprostře přede dveřmi jako rohožka, nesmí se divit, že utírat nohy; Jen uvažuj, představ si, že má ještě dvě malinké bezbranné bytůstky, na tobě zá – co potom? No nic, pro dnešek jsem ti toho „nakázala“ dost... Budu moc ráda, když se zase ozveš, když napíšeš, jak ti to jde. d@niela